



**KÖZÖSPONT
ÖKUMENIKUS
FESZTIVÁLMISSZIÓ**

NÉMETH TAMÁS, A HATOK REFORMÁTUS
LELKÉSZ TAGJÁNAK IGEI KÖSZÖNTŐJE

**„AKKOR JÉZUS EZT MONDTA TANÍTVÁNYAINAK:
HA VALAKI ÉN UTÁNAM AKAR JÖNNI, TAGADJA
MEG MAGÁT, VEGYE FEL A KERESZTJÉT, ÉS KÖVES-
SEN ENGEM.” (MT 16,24)**



KÖVETSÉGBEN JÁRVA

Otthon, polcaim rendezgetése közben egy régi szórólap akadt kezembe, amelyet a KP-sátor tíz éve a fesztiválokra készíttetett. A hátoldalán egy tucat önkéntesünk mosolygós arcával hirdeti: a KözösPont sátor. Kik is vagyunk pontosan? Gondolj bele! Amikor az egyik fesztiválszínpadtól visszasétálsz majd a civil sátrunkig, amikor odaülsz a sátorba beszélgetni... Arctalan egyének vagyunk a tömegben? Egyházas civil közösség? Kirakatmisszió a pluralitás tengerében? Sokféleképpen definiálhatjuk magunkat, szépíthetjük otthon, hogy mit csinálunk egy hétig a fesztiválon. De gondolatkeresésünket Jézus szava szakítja félbe. Jézus után induló követők vagyunk! Mert akik Jézus után akarnak menni, bárhová mennek, követségbe indulnak!

Mit mond Jézus, hogyan kövessük őt? Először is kifejezi, mi nem tudjuk azt, hogy hová megyünk. És amikor követnek állunk, meg kell bízunk benne. Ő tudja, hová megy, hová hív, mi nem. Nem tudjuk, hogy kivel kell majd leülnünk beszélgetni, nem tudjuk, mit hoz a holnap reggel, lesz-e egyáltalán. Jézus nem árul zsákbamacskát, rögtön, még mielőtt bárki is követni kezdené, Ő figyelmeztet. Nehéz út áll előttünk. Élet-halál komolyságú. Ezt soha nem felejtheti el, „ha valaki Ő utána akar menni...”



Ezt akkor ismertem fel, amikor 2010-ben a Szigeten egy kiadós nyári zápor előtt néhány holland menekült be a sátrunkba, és az egyik lány – miután megtudta, hogy egy keresztény sátorba csöppent – a bőrig ázott táskájából egy celofánba tekert holland Bibliát vett elő, hogy megmutassa nekünk. Amikor elült a vihar, sírva imádkozott a KP-sátor melletti padon. Egy csoda volt. Átutazott ezeröttszáz kilométert, hogy bulizzon egy nagyot, kicsit elfelejtse az otthoni életét, de Jézus Krisztust nem hagyta otthon. Magával hozta a Bibliáját, magával hozta a szívében. Őt követte. Számomra ez a követés egyszerre volt csoda, példa és zavar, így kicsit elszégyelltem magam, még kápésként is.

Jézus mást is mond: „...tagadja meg önmagát.” A legnehezebb feladat az életben, amivel még a rendszeresen bűnbánatot gyakorló keresztények is szembesülnek, önmagunk megtagadása. Amikor bőjtölünk, sokan

igyekszünk teljesíteni ezt. Lemondunk húsról, alkohorról, kávéról, a legjobb koncertekről, a hajnalig tartó ivásról, kinek mi a gyengéje. Jézus ennél többet kér ott, a fesztiválon is, ahova te követed Őt. Azt kéri, hogy magadat tagadd meg. Önmagunkat megtagadni – *aparnomai* – azt jelenti, hogy figyelmen kívül hagyjuk saját törekvéseinket, saját igényeinket, céljainkat azért, hogy valaki más ügyét, a Krisztus ügyét a magunkévá telessük! Az ÉN-nel, az egóval kell szembefordulni. Miért kér tőlem ilyet Jézus? Ha oda akarok menni, ahol Jézus van, ha komolyan akarom hirdetni, hogy Ő a halálán keresztül a Mennyei Atya mellett van, akkor látom, hogy mennyire más, mint én. Mert Jézus megtagadta önmagát értem. Jézus annyira tiszta és makulátlan a mi életünkhöz képest, hogy ha nem tagadjuk meg magunkat, nem készítünk helyet az életünkben számára, akkor hiába követjük, a közelébe sem érhetünk. Jézus annyira

tiszta, ha egy műtőszoba közepén lenne, és én hússzor, százszor is mosakodnék be, akkor sem lennék elég makulátlan ahhoz, hogy a szoba küszöbét átlépjem. Csak egyetlen módon, ha megtagadom magamat, és nem én próbálom tisztának, tökéletesnek, *happy* kereszténynek feltüntetni magamat. Hanem Jézusra mutatok.

És Jézus még tudja mélyíteni. Aki követni akarja, az „vegye fel a keresztjét”. Római szokás volt, hogy akit halálra ítélték, magának kellett vinnie a keresztjét a megfeszítettés helyéig. Ezt a képet tisztán érthették a tanítványok, akik Jézust kérdezték. Viszont azzal azonosulni, hogy ezt a terhet vegyék magunkra, amely más szemében nem az életet, hanem a halált jelenti, megdöbbentő hallani. Ma is. Amikor az erőtlén európai „missziók” árnyékában kopt és szír keresztényeket feszít keresztre és éget az Iszlám Állam. Tudod ennyire

komolyan venni a keresztet? Jézus nemhiába mondja. Az Ő követése sohasem diadalmenet. Ez látszik is az egyházainkon. Nem úgy festünk, mint egy Váci utcai kirakat, nem csillogunk a pompában az emberek előtt, a fesztiválokon megjelenő KözösPont sátor is évek óta csak egy gyenge „hippi” dekorációt tud felmutatni. A fesztiválozók pedig felmutatják nekünk sértődöttségüket, csalódásukat, kereszties háborúkat, sikkasztást, lopást, közönyt, erkölcstelenséget, az egyházban egykor volt bizalom elvesztettségét, papok, lelkészek neveit, akiknek a bűneit olvassák a fejünkre. És felmutatnak egy tükröt, szembesítenek önmagunkkal. Ahogy Jézus is. Mindenkinek megvan a keresztje. Ha Jézus után megyünk, ha nem kívánatos és visszataszító is, ezt a keresztet akkor is magunkra kell vennünk. Nem úgy, ahogy az manapság fesztiválokon divatos tetoválás formájában, nem fesztiválpólókon, nem nyakba akasztott rózsafüzéren. Hanem belül, szívéünkbe hatolva. Mi krisztusi módon akarunk élni. Aki mindezeket meg tudja tenni, hittel el tudja fogadni, annak mondja Jézus: „Kövess engem.” Nem lehet felcserélni a sorrendet, nem lehet menet közben változtatni. „Ha valaki” így akar tenni. Ha valaki ezt felismeri, ha valaki ezt megérti, annak az asztalához ülve, Jézus megtagadja önmagát, felveszi a keresztjét – legyen bármilyen bűnös is –, és szelíden ezt mondja, én a halálig megtettem. Kövess engem.

KÖZÖSPONT (RÉSZLET)

ÖKUMENIKUS IFJÚSÁG FESZTIVÁLMISSZIÓ

KÜLDETÉSNYILATKOZAT



A KözösPont a Magyarországon működő evangélikus, református és katolikus történelmi egyházaknak egy olyan közös missziója, amely a hazai könnyűzenei fesztiválokon megjelenve – saját ifjúsága által – együttesen képviseli felekezeteink különböző értékeit, szeretetközösségben megéli az evangéliumot, közösségre hívja a különféle felekezetű keresztyén fesztiválozókat felekezeti hovatartozástól függetlenül, és személyválogatás nélkül befogadja és meghallgatja a hozzánk betérőket,

és a rendelkezésére álló eszközökkel az evangelizáció szolgálatát végzi. Mi, a KözösPont Misszióban résztvevő önkéntesek, Jézus Krisztus bennünket megszólító és vezető parancsának engedelmességgel (Mt 28,18–20) lépünk ki saját egyházi közösségeinkben megtalálható lelki otthonaink falai közül a fesztiválok világába, hogy Krisztus követeként, saját életünkön keresztül láttassuk Krisztus rajtuk véghezvitt munkáját, bizonyosságot tegyünk az egyház falain kívül is létező, meglevenítő

szeretettel való befogadását jelenti. A KözösPont szerint a keresőkkel való életközösség vállalásában el lehet, és el is kell menni addig a pontig, amelyet keresztyénként vállalni lehet (vö. Luk 15,4). Így találhatunk velük olyan „közös pontot”, melyből kiindulva számukra velünk együtt bejárható az Istenhez való megtérés útja. A „közös pontra” való rátalálás után értékpárbeszédet kezdünk, amelynek alapja a fiatalok érdeklődési köre felé való őszinte nyitásunk, a számukra fontos értékek megkeresése és elismerése. „Ahhoz, hogy a fiatalokat érdekelje, ami minket érdekel, előbb nekünk kell érdeklődnünk az iránt, ami őket érdekli.” (G. don Bosco)

Szentlélekről, aki különbözőségeink ellenére képes egységes, élő közösséggé formálni bennünket a fesztivál résztvevői között.

A KözösPont sátor teljes megjelenésével és minden önkéntesével az evangelizáció nyíltan vállalt eszköze abban, hogy a megszokott egyházas formáktól eltérve alkalmazkodik a fesztiválszervezők által biztosított civil programok stílusához, és a kikapcsolódni vágyó fiatalokat a saját életformájuknak, érdeklődésüknek megfelelő módon és nyelven igyekszik megszólítani a Jézus Krisztusról szóló örökhírral.

A KözösPont fesztiválmisszió. Küldetése legfőbb területének tekinti az ifjúsági fesztiválokat, mint az ifjúsági szubkultúra megnyilvánulásának tipikus alkalmait úgy is, mint „a föld határainak” (ApCsel 1,8) egyik sajátos megjelenési formáját. Abban a sajátos élethelyzetben kíván a fiatalok között lenni, amelyekben ők otthon érzik magukat. A fesztiválon való jelenlétének a célja a krisztusi életforma megélése, ami a mindenkor ember meghallgatását,

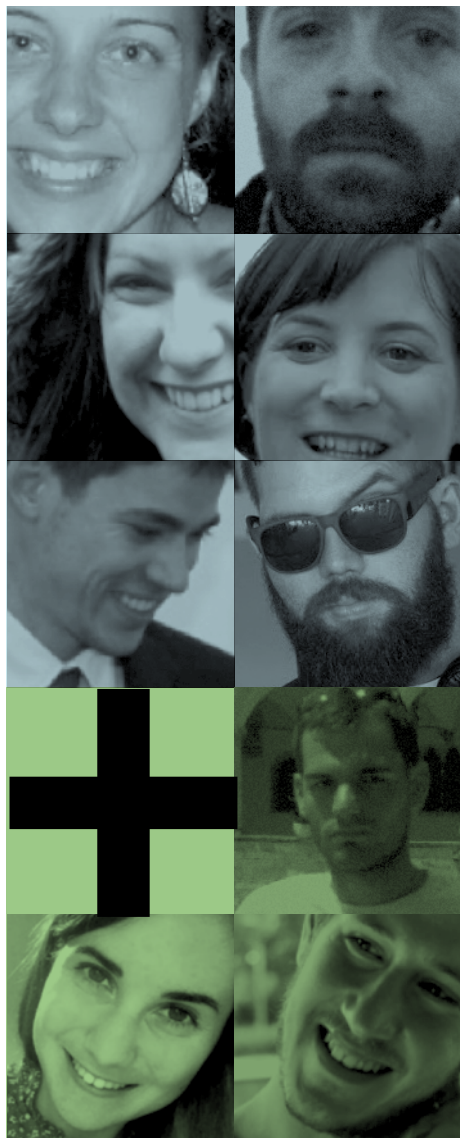
A KözösPont Misszióban résztvevők számára Jézus Krisztus tanítványainak az egysége követendő példa, amelyet az anyaszentegyházban ma is megjelenő Szentlélek ajándékaént kapunk meg minden különbözőségeink ellenére.

Az ökumené nem a felekezetenkénti sajátosságaink, Isten által juttatott lelki ajándékok és karizmák összemosisát, kiegyenlítését vagy keveredését jelenti, hanem a saját utunkon történő Krisztus felé haladást, aki az egységünk forrása, alkotója, célja és középontja.

A KözösPont meggyőződése szerint Jézus Krisztus tanításának és személyének követése, a különböző felekezetek tagjai között is olyan szeretetegységet hoz létre, amely magának Jézusnak a jelenlétét teszi lehetővé. A KözösPont Misszió szolgálattevőinek legigazibb feladata ezért az Ő jelenlétének lehetővé tétele (önmagunkban és) magunk között, mert a misszió voltaképpen munkálója mindenkor és mindenhol maga Krisztus.

A HATOK

6



A HATOK A KÖZÖSPONT HÁTTÉRCSAPATA. EGY-EGY LAIKUS ÉS KLERIKÁLIS EGYHÁZ-TAG ALKOTJA, AKIK EGÉSZ ÉVBEN, ÖNKÉNTESKÉNT TARTJÁK A KAPCSOLATOT AZ EGYHÁZAK VEZETŐI-VEL, IGAZGATJÁK A KP-CSAPATOK DOLGAIT, FELVÉTELIZTETNEK, DÖNTÉSEKET HOZNAK, KAPCSOLATOKAT TARTANAK, ÉS ÁPOLJÁK A KP-S LELKÜLET HAGYOMÁNYAIT. ŐK SEGÍTIK A FESZTIVÁLOKRA INDULÓ SÁTORVEZETŐK ÉS CSAPATAIK MUNKÁJÁT. ISMERKEDJ MEG VELÜNK!

1 KÁRPÁTI MARCSI, A HATOK KATOLIKUS LAIKUS TAGJA



„Szociális munkás vagyok, a Hatok római katolikus laikus tagja. 2006 óta életem fontos része és nyaraim meghatározó élménye a KözösPont. Stafétatagként, majd programosként erősítettem a stábot a Hegyalja-, a Sziget és VOLT Fesztiválokra. Sok mindent adott számomra a KözösPont: mély beszélgetéseket, a szolgálat erejét, az egység élményét, komfortzónából való kilépést, nyitottságot, rengeteg vidámságot, sok jó bulit, és egy színes, dinamikus közösséget.”

2 PIROSS ANTAL, A HATOK REFORMÁTUS LAIKUS TAGJA



„2006 óta KözösPontozom, azóta jól benne ragadtam, korábban még sátorvezető is voltam a Szigeten és a Fishing on Orfűn. Az egyetememen közgazdászként végeztem, most pedig egy elemzőcégnél dolgozom projektmenedzserként. Terézvárosban élek, és a Budapest-Pozsonyi úti református egyházközségbe járok gyülekezetbe. Szabadidőmben szeretek tarokkozni, szeretem a filmeket és a skandináv popzenét, szívesen utazgatok, kirándulhatok. Nagyon kedvelem a finom kávékat is, amit cukor nélkül, feketén szoktam elfogyasztani.”

3 PIROS KRISZTINA, A HATOK EVANGÉLIKUS LAIKUS TAGJA



„A misszióban eltöltött közel tizenegy év alatt szinte minden fesztivált megjártam. Hihetetlen sok tapasztalatot, maradandó beszélgetést, igaz barátot kaptam mind az önkéntesektől, mind a fesztiválon a sátrunkba betérőktől. Az életem legfontosabb részévé vált maga a szolgálat nemcsak a fesztiválokon, hanem a hétköznapi életem minden szituációjában is. »Aki egyszer KözösPontozott fesztiválon, mindig, minden élethelyzetben szolgálatban van« – szoktuk emlegetni. Egy életforma, amiről nem lehet, és nem is érdemes leszokni, hiszen nincs annál fontosabb dolgunk a világban, mint Istent közvetíteni.”

4 HORVÁTH-CSITÁRI BOGLÁRKA FLÓRA, A HATOK EVANGÉLIKUS LEKÉSZ TAGJA



„Pestszentlőrincen élek a férjemmel, Mátéval, két kislányunkkal, Zorkával, valamint Rózával, és evangélikus gyülekezetben szolgálom lelkészként. A KözösPont Misszióval 2002-ben ismerkedtem meg a teológián, azóta – kisebb kihagyásokkal – része az életemnek, szívügyemnek tekintem. A KözösPont azt az álmomat valósítja meg, hogy az egyház EGY! Ahol nem a bennünket elválasztó sajátosságok számítanak, hanem a közös, hogy mind Istenhez tartozunk; és ezt meg is tudjuk élni úgy, hogy a szolgálat természetes, befogad. A KözösPont Misszió szívügyem, ebben a misszióban megélhetem azt a fajta nyitottságot, odafordulást a másik ember felé, amit valójában sugározni kellene az egyházaknak.

5 NÉMETH TAMÁS, A HATOK REFORMÁTUS LEKÉSZ TAGJA



„A Károli-egyetemen végeztem a teológiát, 2009-ben vettem részt először a KözösPontban, életem egyik legjobb döntése volt. Lelkészként is sokat profitálok az itt szerzett valós élettapasztalatokból. Háromszor vezettem sátrat a VOLT Fesztiválon, de megfordultam anno a Szigeten, a Hegyalján is. Az utóbbi két évben a Hatok református lelkési tagjaként próbálom visszaadni azt a sok törődést a KözösPontnak, amit itt kaptam. Szeretek korán kelni, biciklizni, nevetni és dolgozni. A 2015-ös évben a SZIN-es csapat sátorvezetője vagyok.”

6 BOBEK TAMÁS „SPAGI” ATYA, A HATOK KATOLIKUS LEKÉSZ TAGJA



„Az Istentől kapott kegy által vagyok KP-s, és a HEGY’ által gazdagabb, eltelve örömmel, s én kötődöm mind a tíz körömmel, Minden legurított sörömmel, minden kikért új körömmel, Minden kitöltött borommal, minden erről írt sorommal, A mögöttem levő évekkkel, a bennem megfogant érvekkkel, S minden küzdéssel, harccal, a tucatnyi atom nagy Arc’-al, minden akkorddal, minden basszussal, a fiókban heverő megannyi passzussal, melyek idén is csak arra várnak, hogy rockerek lábnyomán járjak, mert »ott a Hegyen van az a hely, ahol a szív békére lel!«”

PRODÁN ANDRÁS, A FISHING ON ORFŰ CSAPATÁNAK SÁTORVEZETŐJE



„Nagy és sokféle megtapasztalási lehetősége a KP Isten szeretetének. Én így éltem meg. Bár nem hajszolom a csodákat, első élményem katartikus volt. Úgy gondolom, nem érdemes mindent szavakba foglalni, ami „fentről jön”, mégis hiszem, mindez annak köszönhető, hogy áldás követte szándékunkat, ami arra irányult, hogy egymást elfogadjuk, és arra koncentráljunk, ami összeköthet minket a szeretetben, nem pedig arra, ami szétválaszt. A gyermeki nyitottság megélése és megtapasztalása ez.”

SÁGI VIKTÓRIA, A VOLT FESZTIVÁL CSAPATÁNAK SÁTORVEZETŐJE



„Huszonegy éves református orvostanhallgató vagyok, a Semmelweis-egyetemen folytatom tanulmányaimat, jelenleg másodévesként. Budapesten a Pozsonyi úti gyülekezethez tartozom. Immáron negyedik alkalommal veszek részt a KözösPont fesztiválmisszióban, negyedszer is Sopronban, ahová már szinte hazaérkezem. Szívügyem a közösség, amelybe engem is az első perctől befogadtak, továbbá a bátran vállalt evangélium hirdetése.”

HORVÁTH DÁNIEL, A HEGYALJA FESZTIVÁL CSAPATÁNAK SÁTORVEZETŐJE



„Ötödik évemet kezdem idén a KözösPontban, református teológushallgatóként hatalmas megtapasztalás volt számomra az ökumené változata, amikor nemcsak beszélünk arról, ami közös bennünk, hanem meg is éljük azt, sőt mindannyiunk karakterisztikájával együtt tudjuk képviselni a keresztyénséget. Olyan szeretet válsul meg közöttünk évről évre, amit nehéz elmagyarázni azoknak, akik nem élték ezt át. Ez a megtapasztalás az az erő, amivel szolgálni tudunk a fesztiválokon, ami erőssé és egységessé teszi bizonyágtételünket. Számomra az a legfontosabb, hogy ezt tudjam képviselni a KP-ban és az életemben egyaránt.”

NAGYPÁL SZABOLCS
RÓMAI KATOLIKUS TEOLÓGUS,
AZ ELTE ÁJK ADJUNKTUSA,
VALLÁSBÖLCSELET- ÉS VALLÁS-
TUDOMÁNY-OKTATÓ

AKI NEM GYŪJT VELEM, AZ SZÉT- SZÓR

Mikor az ökumené szót halljuk – már ha tisztában vagyunk a jelentésével –, megkísérthet a gondolat, hogy ez valami távoli dolog, melyet valakik, messze, fönt, hivatalos, ünnepélyes formában csinálnak, készítenek, állítanak össze. Az is felmerülhet bennünk, hogy ez nem is fontos dolog; vagy azért, mert a lényegi közeledés már megvalósult a felekezetek közt; vagy mert az egész úgy, ahogy van, lehetetlen, tető alá hozhatatlan.

Akár addig is eljuthatunk érzéseinkben, hogy nem századokkal ezelőtti viszolyokon kell agyalni, még ha megosztottságot okoznak ma is, hanem tekintetünket arra érdemes fordítani, amit már képesek vagyunk együtt is csinálni – s ilyesmitől azért van épp elég. Akkor jutunk közelebb az egység szemléletéhez, ha az ökumenikus mozgalmat nem egy százhusz éves törekvésnek tekintjük, hanem ha az egyház

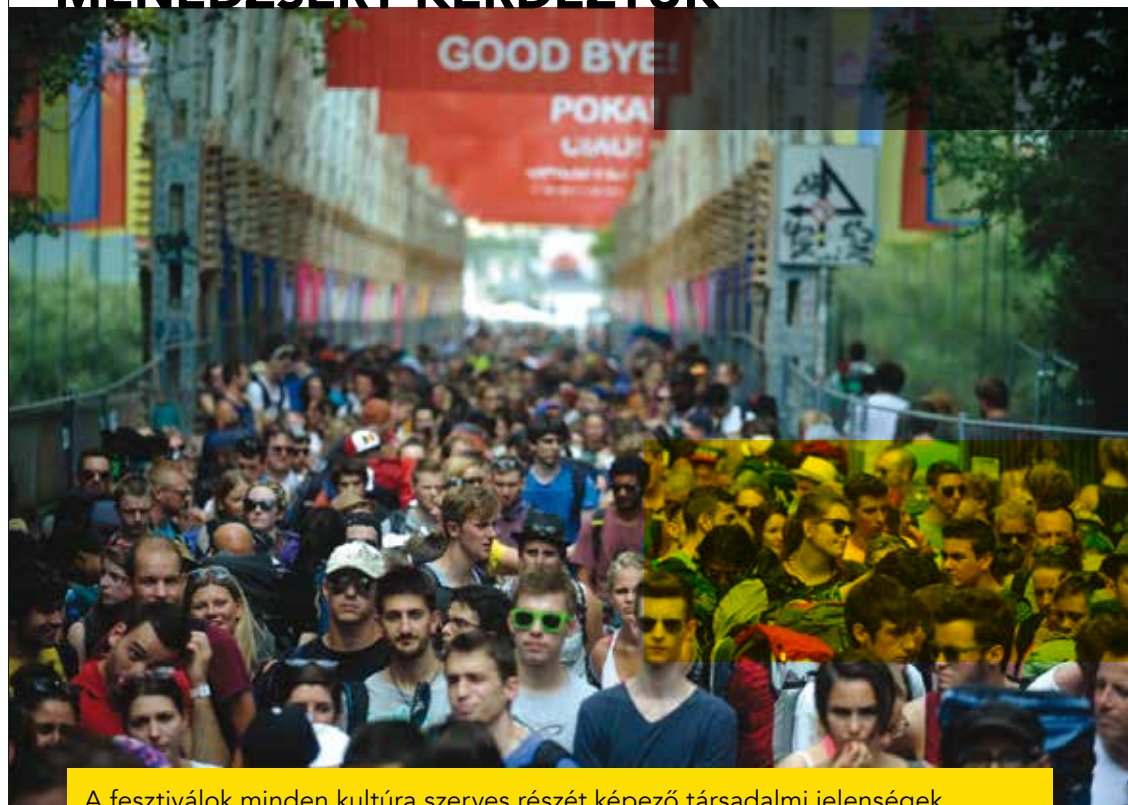


négyszeres hitvallási jegyére gondolunk: egy, szent, katolikus (egyetemes), apostoli. Az összkereszténység jelenlegi megosztottsága botránnyal akadályozza isteni küldetésünk teljesítését, a hit hirdetését. A kiutat a szentség, az Isten szerint berendezett, szüntelen istenközelségben, imádságban, mások szolgálatában élt élet fölismerése jelentheti egymás közösségeiben, egymástól tanulva, s forrásosva. Teológusi feladat annak megkülönböztetése, hogy mi jelenti a szentírási, apostoli magvát a keresztény vallásnak, s ezért megállapodásokra, újrafogalmazásokra, közös átgondolásokra, teremtő újraértelmezésekre van szükség e téren; s mi az, hol a különbségek kiengesztelődhetnek, békében megférhetnek, sokszínűségeként jelenhetnek meg. A közösség katolicitása egyetemességet jelent térben, időben, mélységben: a kereszttség egy általánosan elfogadott szentséggel ajándékoz meg, mely egy közösségbe fűz Jézus Krisztussal, az egyházzal, s egymással is. Az ígéretként fölkinált egyetemesség a felekezeti megosztottságok miatt nem tud kiteljesedni, s a hithirdetés során széttöredezettségeinket s bizalmatlanságainkat exportáljuk távoli vidékekre. Végül, az egység az egyház azon jegye, melynek helyreállítására, kézzelfogható kiabrázolására az ökumenikus mozgalom – a Szentlélek indíttatására

– különös hivatást, küldetést érez. Az egység nem mások kiváltsága: mindenhol megvalósulhat, hol közös cél érdekében keresztények összefognak. Ökumenikus barátságok, közösségek, házasságok, családok mindezeknek kiemelt helyei lehetnek: az egyház beharangozott, de emberi bűnből még meg nem valósult látható egysége e terepen szilárdul, épül, forr össze. S ha az egyház a legfőbb megvallott jegyeit nem tudja megélni ellenséges törésvonalai miatt, akkor nyilvánvaló, hogy itt nem huszadrangú kérdésszóról van szó, hanem korunk legfőbb kihívásáról, a vallásközi találkozások szempontjából is. Lehetetlennek sem nevezhető e történelmi újraösszefonódás: gondoljunk a kereszttség kölcsönös elismerésére, az úrvacsorai megegyezésekre, az oltár- és szószékközösségekre, a kiátkozások kölcsönös visszavonására, a bocsánatkérések sorára, az adott célok érdekében kiépülő ökumenikus szervezetekre, a közös Szentírás-fordításokra, a már megvalósult felekezeti szövetségekre. Ugyanakkor rengeteg még a tenni-való, hisz Jézus Krisztus világosan megmondta: „legyenek mindnyájan egy”; illetve: „aki nem gyűjt velem, az szétszór”. Elsősorban a hozzáállás, a másiról gondolkodás megváltoztatására van szükség, közös pontokra, hol hitvalló keresztények együtt munkálkodhatnak s létezhetnek, beszélgethetnek, imádkozhatnak közösen valamiért, s külön-külön is egymásért, egy jobb világért.

MI IS AZ A „FESZTIVÁL”?

– FARKAS ZOLEK MARKETING-MENEDZSERT KÉRDEZTÜK



A fesztiválok minden kultúra szerves részét képező társadalmi jelenségek. Múltjuk több ezer éves hagyományra tekint vissza, az emberiség kialakulásával párhuzamosan fejlődtek. Már az ókorban is rendeztek a mai fesztiválokhoz hasonló rendezvényeket.¹ A kezdetek kezdetén ez leginkább egyfajta vallási rituálé, ünnepség volt.² Mára már természetesen mást értünk fesztivál alatt, mint akkor.

¹ Gyarmati Ildikó (2001): Rendezvényszervező kézikönyv, Akadémiai Kiadó, Budapest

² Kuti Noémi (2014): Márkázott bulik, Marketing & Média, 2014. (19. évf.) 7. sz. 12–14. old.

HEGYALJA, SZIGET, VOLT, FISHING ON ORFŰ, SZIN



A mai fesztiválok kulturális és társadalmi találkozási alkalmak az elit számára. Hosszú ideig a fesztivál elnevezést csupán a nemzetközi léptékű, nagyszabású versenyek és zenei rendezvények viselték. Mára ez azonban megváltozott. Már a kisebb léptékű, rövidebb időtartamú rendezvényeket is szokás fesztiváloknak nevezni. Napjainkban a fesztiválok száma jelentősen megnőtt, megváltozott szerepük és egyre növekvő jelentőségük is hozzájárult ahhoz, hogy pozitívan hatnak egy adott hely gazdaságára.³

A fesztiválok olyan események, melyek specifikus témájúak és adott időközönként kerülnek megrendezésre. Társadalmi szempontból is jelentős szerepük van, hiszen összegyűjtik a hasonló érdeklődési körhöz tartozó embereket.

Adott egy alapvető értékrend, zenei stílus vagy más kulturális kapocs, amely által a résztvevők társas azonosulása figyelhető meg. A mai trendek a fogyasztói funkciók módosulásával, a tematikus fesztiválok megjelenésével megváltoztak.

Hazai viszonylatban is egyre jelentősebbé válnak a nagy tömegeket vonzó fesztiválok. Mára a fesztivál kifejezés az intenzív élményt és kötetlen kikapcsolódást nyújtó rendezvények szinonimájává vált, holott sokáig csupán a művészeti fesztiválok számítottak „igazi” fesztiválnak. A fesztiválok egyre szélesebb körben való elterjedéséhez hozzájárultak az imázsteremtő, identitást erősítő jellegek. Nagyon nagy szerepet játszanak ezek az események a turizmus fellendülésében, erősítik az adott desztinációk vonzerejét. Azonban az is megfigyelhető, hogy egyre több fesztivál már épp csak nullszaldós. Több hazai példát is találunk, hogy ezért nem rendeztek meg fesztivált. Ilyen például a 2014-es FUN Fesztivál, vagy a korábban a Sziget szervezőirodához köthető Félsziget. A hazai fesztiválokon különösképpen a VOLT, Fishing on Orfű, SZIN Fesztiválokra leginkább az Y és Z generáció van jelen. Erre a két generációra (körülbelül harminc és tizenöt év közöttiekre) nagyon jellemző a közösségi média mindennapi használata, illetve az ezek használatából is kifolyólag tapasztalható narcisztikus viselkedészavar.

³ Leenders, M. A. A. M. (2010): The relative importance of the brand of music festivals: a customer equity perspective. Journal of Strategic Marketing, 18, 3, pp. 291–301.



M. HORVÁTH VERONIKA HÁZIKÓT, A SZIGET KULTURÁLIS SZERVEZŐ- IRODA PROMÓCIÓS VEZETŐJÉT KÉRDEZTÜK ARRÓL, MILYEN AZ Ő MUNKÁJA A SZIGET ÉS A VOLT FESZTI- VÁLOKON IS MŰKÖDŐ CIVIL SZFÉRÁBAN, ÉS HOGYAN LÁTJA EBBEN A KÖZÖSPONT SÁTOR SZEREPÉT.

1. Mióta dolgozol a Sziget Irodánál, és miért szereted a munkádat?

Főállásban csak tíz éve, de ha beleszámolom az ideyemunkát is, akkor tizenharc. Igazából kevés lenne a hely ahhoz, hogy leírjam, miért szeretem, hiszen ez tényleg: ISLAND OF FREEDOM!

2. A fesztivál szervezőinek mik a céljai a rendezvényeken megszervezett civil szférával?

A Civil Sziget a Sziget Fesztivál egyik legszínesebb helyszíne, amely már a kezdetektől kezdve része a Szigetnek. Eleinte egy-két, később egy egész utcányi civil szervezet érezte fontosnak, hogy jelen legyen a fesztiválokon programjaival, szolgáltatásaival, és kapcsolatba kerüljön a fiatalokkal. Mind a Civil Sziget, mind a VOLT Fesztiválon a Civil Zóna mára olyan találkahelyé vált, ahol a fiatalok az őket leginkább érintő és érdeklő témákban információt, szolgáltatást, segítséget kapnak, és részt vállalhatnak a szervezetek munkájában is. A Civil Sziget nagyon fontos helyszínévé vált a civil szférán belüli találkozásnak, párbeszédnek, sőt a külföldi civil szervezetek jelenléte révén a nemzetközi tapasztalatcserének.

3. Mit vártok egy-egy civil szervezettől?

Legfőképpen azt, hogy egy fesztiválos környezetben is olyan közeget tudjon teremteni, amilyen hangulat egész évben van a szervezetben. Fontos a

nyitottság és a kíváncsiság a fesztiválozók felé, azt látjuk, hogy egy-egy jó beszélgetés néha sokkal többet ér egy kedvenc előadó koncertjénél.

4. A KözösPont sátorral kapcsolatban milyen tapasztalataid vannak az elmúlt évekből?

A KözösPont sátorral csak pozitív tapasztalataim vannak. Szeretem azt a nyitottságot, amit képviseltek, és fontos, hogy képesek vagytok évről évre megújulni, fiatalodni. Szívesen dolgozunk veletek, mert mind az előkészületekben, mind a lebonyolításban érezni az alaposabb körütekintést és gondoskodást mind az önkénteseitek, mind a fesztiválozók felé.

5. Szerinted milyen üzenete van a Sziget Iroda felé annak, hogy a történelmi egyházak az elmúlt másfél évtizedben rendre szeretnék képviseltetni magukat a rendezvényeiken?

A Sziget Fesztivál, amely számtalan kultúrából érkező szórakozni vágyó fiatal olvasztótégelye a multikulturalizmuson túl, az ökumenizmust is fontosnak tartja. A történelmi egyházak megjelenése azt a mindenki számára egyértelmű üzenetet hordozza, hogy csak együtt, egymás mellett élve tudunk alkotni, pihenni és értékeket képviselni.

6. Mit kívánsz a KözösPont sátor önkénteseinek a 2015-ös nyárra? Jó időt! :)

„EGYENESEN ÍR GÖRBE VONALAKON...”

A vasárnapi levest kanalazom éppen evangélikus nagymamámnál. Arról beszélgetünk, hogy mi volt a délelőtti istentiszteleten, amikor csörög a telefonom: egy református barátom hív. Csak néhány gyors kérdés! – hangzik a vonal túlsó végén. Szóba elegyedünk, röviden, tömören, mert a leves is hűl, no meg mert egy órán belül misézniem kell. Áldás, békesség! – köszönök el én, a katolikus pap.

Ez a jelenet csak egy életem mindennapi mozaikdarabkái közül. De azért is indítom vele gondolataim sorát, mert számomra nagyon fontos megélni azt a közösséget, amelyről imáinkban megemlékezünk, s melyet olyannyira áhitunk.

Hogyan is nevezzük ezt a közösséget? Egység, együvé tartozás, ökumené, testvériség, család? Bármelyik megállná a helyét, de én most mégis így definiálnám: Közös Pont. Idestova tizenöt éve annak, hogy az „alapító atyák és anyák” mertek nagyot álmodni, s ezt az álmot a tettek mezejére lépve elkezdtek valóra váltani. Talán tényleg csak ketten vagy hárman, az Ő nevében, aki – mert ezt ígérte – ott volt velük. Alig fél tucat lelkes keresztény fiatal és Jézus. Így kezdődött a mi közös történetünk. Sziget, Hegyalja, VOLT, Fishing, EFOTT, SZIN. Fesztiválok, ahová az ember bulizni megy, jól érezni magát, barátokkal, önfeledten, szabadon. Fesztiválok, ahol ugyanakkor a Közös Pont által Jézussal találkozhat. S e találkozás olykor életeket menthet, emberi sor-

sokat ír át, falakat dönt, és új távlatokat nyit. Ezért csináljuk, ezért csinálom én is, immár ötödik éve. Pedig bevallom, eleinte félttem! Nem akartam kilépni a kényelmes kis komfortzónámból, a biztonságot jelentő halászbarkából a nyílt vízre, a háborgó tengerre. Félttem, hogy elnyel az ár, hogy magával sodor és lehúz a mélybe. Ám egy ismerős hang így szólt: „Jöjji!” (Mt 14,29)

S akkor mentem, belékapaszkodva áldó, gyógyító, kenyeret osztó, halottakat feltámasztó kezébe, s Ő megtartott és vezetett engem. S megtart és vezet ma is! Így, csakis így tudom vállalni az idei fesztiválszezont is, miközben hálás vagyok, hogy örömet van kikkel megosztanom! Veletek, akik szintén meghallottátok a Mester hívó szavát! Ki merete volna azt állítani annak idején, hogy tizenöt év távlatából is lesz mire emlékezni és hálátelt szívvel, új élményekkel és barátságokkal gazdagodva gondolni a kezdetekre? Ugyanakkor lesz mire és kikre alapozni egy újabb reményteljes tizenöt esztendő érdekében! A lehetséges válaszok helyett álljon itt most egy örömteli tény: Isten tud görbe vonalakon is egyenesen írni! Illő és üdvös, hogy most meghajtsuk fejünket, s imára kulcsolt kézzel köszönjük meg irántunk való jótéteményeit! S ugyanezen lelkülettel kérjük áldását közös utunkra, közös jövőnkre, KözösPont-unkra!

Spagi atya

2000TIZENÖT KAMASZODIK A KÖZÖSPONT

A 2000-ben alapított KözösPont 15. születésnapján szeretnénk megköszönni mindenkinek az idejét, energiáját és szolgálatát, akik hozzátektek a KözösPont áldásos munkájához! A teljesség igénye nélkül... Köszönjük egyházaink vezetőinek, akik évről évre lehetővé teszik, hogy a KözösPont jelen legyen a magyarországi könnyűzenei fesztiválon, és ott önkéntes fiataljain, lelkészein keresztül hirdetheti Isten Igéjét. Köszönjük Gábor Miklós katolikus, Szontágh Szabolcs református, Németh Zoltán és Koltainé Somogyi Lilla evangélikus ifjúsági referensek áldozatos munkáját. Köszönjük a KözösPont sátorban egykor és ma szolgált lelki vezetőknek, papoknak, lelkészeknek, nővéreknek. Köszönjük Nobilis Márió, Nagy Krisztián, Bobek Tamás „Spagi”, Kálmán Imre, Barna Máté, Nagy Norbert és Kovács István katolikus atyáknak. Köszönjük Szakács Gergely „Szaki”, Tegez Ferenc, Kovács József, Hánka Levente, Turcsik Ferenc, Sándor Emma, Bella Péter, Csáka László, Adamek Norbert, Németh Tamás, Bertha Zoltán református lelkészeknek. Köszönjük Lénárt Viktor, Zsóri-Ments Orsolya, Körmendy Petra, Budai Barnabás, Szántó Enikő, Mesterházy Balázs, Hegedűs Attila, Ribárszki Ákos, Balázs Viktória, Nánai László, Asztalos Richárd, Gerlai Pál, Horváth-Csitári Boglárka Flóra és Kadlecik Zoltán evangélikus lelkészeknek. Köszönjük a Nyolc Boldogság Közösség nővéreinek a Szigeten és a Hegyalján tett éveken át tartó példaértékű szolgálatát. Visszavárunk benneteket! Köszönjük a kaposztásmegyeri Szentháromság-plébániának, a tokaji Jézus Szíve-templom plébánosának, Feri atyának, a dunaújvárosi görög katolikus egyházközségnek, a budapesti Kövi Szűz-plébániának, a győrújbaráti református és a soproni evangélikus gyülekezeteknek, a szegedi görög katolikusoknak és a Fokolára Mozgalom házának, hogy évről évre otthonaikba fogadnak bennünket a képzések és fesztiválok ideje alatt. Köszönjük a budai református gyülekezetnek az ideiglenes raktárhelyiség biztosítását, és köszönjük a KIM-nek, hogy otthont biztosítanak az ÖKI-irodának. Köszönjük a Sziget, a VOLT, az EFOTT, a Hegyalja, a SZIN, és a Fishing On Orfű Fesztiválok szervezőinek, hogy nem zárkoznak el előlünk előítéletekkel, amikor rendezvényeik ajtajain kopogtatunk, és néha ti hívtok fel már minket, hogy idén még nem adtuk le a jelentkezést a civil utcákba. Ez jólesik. Köszönjük nektek, erdélyi és kárpáljai testvéreink, hogy felfigyeltetek a szolgálatunkra, és hozzánk fordulva segíthettünk nektek a határokon túl álmotok megvalósításában, és Keskeny Út sátor néven ott vagytok a tusnádfürdői, beregszászi zenei fesztiválokon. Köszönjük nektek, magatokat istenfélő embereknek valló zenészeknek, hogy alkalomadtán beültök közénk a KözösPont sátorba, és csendes szavakkal beszéltek a rajongóitok előtt, hogy az élet nem csak rivaldafényből és csillogásból áll. Vannak buktatók is, de ismertek egy szerető Istent, aki időnként benneteket is felemel és továbbsegít. Köszönjük a betérőknek. Köszönjük a misszióért imádkozóknak. S végül, de egyáltalán nem utolsósorban köszönjük Istennek, hogy egyedülálló módon, tizenöt év alatt legalább ötszáz szolgáló önkéntes kápést adott a világnak. Köszönjük, hogy nem láthatjuk előre, hogy lesz-e, de imádkozhatunk legalább tizenöt újabb évről.

**JAKAB RITA,
AZ ÖKI-IRODA VEZETŐJE**

ÖKUMENIKUS IFJÚSÁGI IRODA • Kapcsolat: oki.iroda@gmail.com
Személyes kapcsolat: 1053 Budapest, Veres Pálné utca 10. I. emelet



A KözösPont Ifjúsági Fesztiválmisszió háttérét az Ökumenikus Ifjúsági Iroda biztosítja, melyet 2000-ben együttesen alapított a Magyar Katolikus Egyház, a Magyarországi Református Egyház és a Magyarországi Evangélikus Egyház. Az iroda célja a két országos ökumenikus ifjúsági projekt – a KözösPont és a 72 óra kompromisszum nélkül – szervezése és támogatása. A pénzügyi és adminisztratív háttérfeladatokat, valamint a szakmai összefogást Jakab Rita végzi, aki egyébként régi KP-s. A KözösPont koordinációja Horváth Zsuzsó feladata, a 72 óra kompromisszum nélkül főkoordinátora pedig Darvas Márton. Bár a két projekt az ökumenikus ifjúsági munka más-más aspektusát képviseli, mégis szorosan összekapcsolódnak.

Az ÖKI munkatársaiként a három egyház ifjúsági vezetőinek elmondják a közös munka eredményeit, valamint háttértevékenységükkel képviselik a világ felé is a keresztény történelmi egyházak összefogását.

Kiadja:

Ökumenikus Ifjúsági Iroda

E-mail: kozospontsator@gmail.com

Levelezési cím: 1364 Budapest Pf. 341

www.kozospont.com

Összeállította:

Jakab Rita, Németh Tamás

Fotó:

Rádi Viktor, Kálló Péter, Mohai Balázs

Grafika, tipográfia:

Mikáczó Kamilla

Nyomda:

Extra Média Nyomda Kft.,

Székesfehérvár, 2015

